

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Cornelius Nepos perperam vulgo Aemilius Probvs dictus,
De Vita Excellentivm Imperatorvm**

Nepos, Cornelius

Lipsiae, MDCCXIV

VD18 12591890

XIV. Datames.

urn:nbn:de:gbv:45:1-16472

nienium, Iphicratis, Chabriae, Timothei: neque post illorum obitum quisquam dux in illa vrbe fuit dignus memoria.

XIV.

D A T A M E S.

ARGUMENTVM.

1. Datames barbarorum facile clarissimus, e custodibus regiae Artaxerxis, bello contra Cadusios, paternam prouinciam, Ciliciae partem, meruit, 2. Persequens, qui defecerant a rege, Thyum verbis reducturus, quod insidiis appetebatur, viuum caput, 3. & regio ornatum cultu, ipse venatorio habitu, ut feram ad regem adducit, qui facto delectatus, copius contra Aegyptios ducendis praeficit: 4. renocatus Aspim Cappadocem capit, 5. qua celeritate ut regis fauorem, ita inuidiam aulicorum exceptit, quorum insidias edoctus a gazae custode, Cappadociam sibi & Paphlagoniam occupat. 6. Filium in Pisidas missum amittit, quos sciri perfidiam ulius, etiam superauit. 7. Proditus a filio, Autophradatem contra se missum, 8. parva manu vincit, iuvante loci natura, 9. Rex eum insidiis petit, quas ille callide declinat. Tandem dolo Mithridatis deceptus, 10. in colloquio perfidiose occiditur.

I VENIO nunc ad fortissimum virum ¹ maximi-
que consilii, ² omnium ³ barbarorum: ex-
ceptis duobus Carthaginensibus, Hamilcare &
Hannibale, de quo ⁴ hoc plura ⁵ referemus:
2 quod & obscuriora sunt eius gesta pleraque, & ea,
quae prospere ei ⁶ cesserunt, non ⁷ magnitudine

Cap. I. ¹ maximi] scil. ducem.

² omnium] ex numero.

³ barbarorum] qui non sunt Graeci. ad Miltiadens.

⁴ hoc plura] desto mehr.

⁵ referemus] erzählen werden.

⁶ cesserunt] von statthen sind gegangen.

⁷ magnitudine] ex.

copiarum,

copiarum, sed consilii, ⁸ quo tum omnes superabat, acciderunt. ⁹ quorum nisi ¹⁰ ratio explica-
ta fuerit, res apparere non poterunt. Datames ³
¹¹ patre Camissare, natione ¹² Care, matre Scy-
thissa natus, primum militum ¹³ numero fuit
apud ¹⁴ Artaxerxem, eorum qui ¹⁵ regiam tue-
bantur: pater eius Camissares, quod & ¹⁶ manu
fortis & bello ¹⁷ strenuus, & ¹⁸ regi multis locis
fidelis erat repertus, habuit provinciam partem
Ciliciae iuxta Cappadociam, ¹⁹ quam incolunt
Leucosyri. Datames ²⁰ militare munus fungens ⁴
primum, qualis esset, apparuit in bello, quod
²¹ rex aduersus ²² Cadusios gesit. namque hic
multis millibus regiorum imperfectis, ²³ magni
fuit eius opera, quo factum est, ut cum in eo bel-

⁸ quo] in. ⁹ quorum] gestorum.

¹⁰ ratio] art und weise. ¹¹ patre] a.

¹² Care] qui ex Caria regione minoris Asiae oriundus erat. ¹³ numero] in.

¹⁴ Artaxerxem] Persarum regem.

¹⁵ regiam] sc. domum vel arcem. Usurpatur autem ita substantiue.

¹⁶ manu] in. ¹⁷ bello] in.

¹⁸ regi] Artaxerxi.

¹⁹ quam incolunt Leucosyri] Leucosyri antiquum nomen Cappadocum, postea parti illorum siue certae provinciae relictum. Plinius VI. 3 differminat eos Cappadoc amnis, a quo nomen traxere, antea Leucosyri dicti. Strabo XII. p. 373 μέχει Λευκοσύρων, ἐς τηγάνημεν Καππαδόκης περιταχορεύομεν.

²⁰ militare munus fungens] singulare hoc est, nam fungor alias cum ablativo construitur: fungi munere.

²¹ rex] Persarum.

²² Cadusios] Mediae Atropatena populum iuxta Caspium mare. C. vid. Tab. I.

²³ magni] pretii.

¹⁰ cecidisset Camissares, paterna ei traderetur
²⁴ prouincia.

II ¹ Pari se virtute postea praebuit, cum Auto-
phrdates iussu ² regis bello persequeretur eos,
qui defecerant. namque ³ eius opera hostes,
cum ⁴ castra iam intrassent, profligati sunt, exer-
citusque reliquus conseruatus ⁵ regis est, qua-
² ex re maioribus rebus praeesse coepit. Erat eo
tempore Thyus dynastes ⁶ Paphlagoniae, ⁷ anti-
quo genere natus a ⁸ Pylaemene illo, quem Ho-
merus Troico bello a Patroclo interfectum ait.
³ Is regi ⁹ dicto audiens non erat. quam ob caus-
sam bello eum persequi constituit, eique rei pree-
fecit Datamem ¹⁰ propinquum Paphlagonis.
namque ex fratre & sorore erant nati. quam ob
causam Datames omnia primum experiri voluit,
ut sine armis propinquum ¹¹ ad officium reduce-
ret. Ad quem cum venisset sine praesidio, quod
ab amico nullas vereretur insidias, paene interiit.
nam Thyus eum clam interficere voluit. Erat

²⁴ prouincia] vid. not. 19.

Cap. II. ¹ pari] i. e. in pari virtute conspicuum.

² regis] Persarum. ³ eius] Datamis.

⁴ castra] Persarum. ⁵ regis] Artaxerxis.

⁶ Paphlagoniae] prouinciae septentrionalis in Asia
minore. ⁷ antiquo] ex.

⁸ Pylaemene] Pylaemenem Paphlagonas duxisse bello
Troiano, auctor Homerus *Iliad. B. v. 811.* Hic vero non
a Patroclo, sed a Menelao interfectus est; *Iliad. E. v.*
576. seq. ut vel memoriae lapsus, in nostro sit, vel error
scribarum. C.

⁹ dicto audiens] obediens.

¹⁰ propinquum Paphlagonis] cognatum Thyi, qui erat dy-
nasta Paphlagoniae.

¹¹ ad officium reduceret] zum vorigen gehorsam brachte.
mater

mater cum Datame amita Paphlagonis. ea, quid ageretur, resciit filiumque monuit. Ille fuga ⁵ periculum euitavit, bellumque indixit Thyo. in quo cum ab Ariobarzane praefecto Lydiae & Ioniae totiusque Phrygiae ¹² desertus esset, ¹³ nihil segnius perseuerauit, viuumque Thyum cepit cum uxore & liberis.

Cuius facti ne prius fama ad regem, quam III ipse perueniret, dedit operam. Itaque omnibus insciis, eo ubi erat rex, venit: posteroque die Thyum, hominem maximi corporis, terribilique facie, quod & niger & capillo longo, ² barbaque erat promissa, optima veste texit, ³ quam satrapae regii gerere consueuerant, ornavitque etiam torque, & armillis aureis, ceteroque regio cultu. ipse agresti duplici amiculo ² circumdatu, hirtaque tunica, gerens in capite galeam venatoriam, dextra manu clauam, finistra copulam, qua vincitum ante se Thyum age-

¹² desertus] sc. Datames.

¹³ nihil segnius] Hninius ad Ouid. II. Metam. v. 809 tam nostro, quam poetae & aliis reddi vult nihil feci. Verum nec nihil segnius malum, quo usi sunt Sallustius Iug. c. 75 nihil segnius bellum parare; & Liuius VII. 18, fin. Consules comitia nihil segnius perficiunt: Curtius IV. 6. 25 nec tamen segnius. C.

Cap. III. ¹ ipse] Datames.

² barbaque erat promissa] Diuersa lectio promissa & prolixia, ut in Virg. Ecloga VIII, 34. Visitatus tamen promissa. quod & Bosius & Courtinus receperunt. Caesar Gall. V. 14 capillo sunt promissa. Liuius II. 23 promissa barba & capilli efferauerant speciem oris. Plin. VII. epist. 27 senex promissa barba, horrenti capillo. Tacitus annal. II. 29 donec crinem barbamque promitteret. C.

³ quam] qualiter vel cuius generis.

bat,

bat, ⁴ ut si feram bestiam captam duceret: Quem cum omnes prospicerent propter nouitatem ornatius, ignotamque formam, ob eamque rem magnus esset concursus, fuit non nemo, qui agnosceret Thyum, regique nuntiaret. Primo ⁴ non ⁵ accredidit. Itaque Pharnabazum misit ⁶ exploratum: a quo ⁷ ut rem gestam comperit, statim admitti iussit, magnopere delectatus cum ⁸ facto, tum ornatu: in primis quod ² nobilis ⁵ rex in potestatem inopinanti venerat. Itaque magnifice Datamem donatum ad exercitum misit: qui tum contrahebatur ¹⁰ duce ¹¹ Pharnabazo & Tithrauste ad ¹² bellum Aegyptium, ¹³ parique ¹⁴ eum, atque ¹⁵ illos imperio esse iussit. Postea vero quam Pharnabazum rex reuocauit, ¹⁶ illi ¹⁷ summa imperii tradita est.

IV Hic cum maximo studio compararet exerci-

⁴ ut si] gleich als, wenn.

⁵ primo non accredidit] idem quod credidit. Plautus Asin. III. 3.27 quisnam istuc accreditat tibi? Lucretius III. 869 facile hoc accredere possit. C.

⁶ exploratum] ad. ⁷ ut] nachdem.

⁸ facto] in.

⁹ quod nobilis rex] Thyus, siue Thys, quem modo dynasten Paphlagoniae vocauerat. Hunc etiam Athenaeus IV. 10, p. 144 appellat Παρλαγόνων βασιλέα. C.

¹⁰ duce] sub.

¹¹ Pharnabazo & Tithrauste] nobilissimis satraparum, & antea quoque rei bellicae praefectis. vide Conone c. 2. & 3. C.

¹² ab bellum Aegyptium] de quo in Chabria & Iphicrate diarium. C.

¹³ parique imperio] in. ¹⁴ eum] Datamem.

¹⁵ illos] Pharnabazum & Tithraustem.

¹⁶ illi] Datami. ¹⁷ summa] res s. dignitas.

tum,

tum, ¹ Aegyptumque proficisci pararet, subito a
² rege litterae sunt ei missae, ³ ut Aspim adgredere-
tur, qui ³ Cataoniam tenebat, quae gens iacet
supra Ciliciam, confinis Cappadociae. nam- ²
que Aspis saltuosam regionem, ⁴ castellisque mu-
nitam incolens, non solum imperio regis non
parebat, sed etiam finitimas regiones ⁵ vexabat,
& ⁶ quae regi portarentur, abripiet. Datames,
etsi longe aberat ab his regionibus, & a maiore
re abstrahebatur, tamen regis voluntati ⁷ morem
gerendum putauit. Itaque cum paucis, sed viris ³
fortibus nauem ⁸ concendit, existimans id, quod
accidit, facilius se ⁸ imprudentem ⁹ parua manu
oppressurum, quam paratum, quamvis magno
exercitu. ¹⁰ Hac delatus in ¹¹ Ciliciam, eges- ⁴
sus inde, ¹² dies noctesque iter faciens, ¹³ Tau-

Cap. IV. ¹ Aegyptumque] i.e. in.

² rege] Persarum.

³ Cataoniam] Cataoniae regio inter Taurum, Antitau-
rum & Amanum. Strab. vid. Tab. III. C.

⁴ castellis munitam] Montana circa Ciliciam munitissima castellis. Cicero epist. ad Caton. XV. 4 de Ama-
niensi expeditione: *castella sex capta; plura incendimus. C.*

⁵ vexabat] vastabat hostiliter agendo. Idem epist. II.
¹⁰ cum meis copiis omnibus vexavi Amanienses, hostes sempi-
ternos. Noster c 10. n. 2 regis prouinciam vexat. C.

⁶ quae portarentur] was dem könige von seinen einkünf-
ten abgetragen wurde.

⁷ morem gerendum] obediendum esse.

⁸ imprudentem] Aspim. ⁹ parua] cum.

¹⁰ hic] in naue.

¹¹ delatus in Ciliciam] ex Ace, Phoeniciae portu, ubi
exercitus contra Aegyptios parabatur. Ciliciam & Tau-
rum montem transgressus venit demum in Cataoniam. C.

¹² dies] per.

¹³ Taurum] montem Asiae minoris. vid. Tab. III.

rum

rum transiit, eoque, quo studuerat, venit: quae-
rit quibus¹⁴ locis sit Aspis: cognoscit, haud lon-
ge abesse, profectumque eum venatum,¹⁵ quem
dum¹⁶ speculatur, aduentus eius caussa cogno-
scitur.¹⁷ Pisidas cum iis, quos secum habebat,
5 ad resistendum Aspis comparat. Id! Datames
¹⁸ ubi audiuit, arma sumit, suosque sequi iubet,
ipse¹⁹ equo concitato ad hostem²⁰ vehitur,
quem procul Aspis conspiciens ad se²¹ ferentem,
pertimescit, atque a conatu resistendi deterritus,
sese dedit. Hunc Datames vincitum ad regem
ducendum tradit²² Mithridati.

V Haec dum geruntur, Artaxerxes reminiscens,
a quanto bello, ad quam paruam rem¹ princi-
pem ducum misisset; seipse reprehendit, & nun-
tium ad exercitum² Acen misit, quod nondum
Datamem profectum putabat, quidiceret, ne ab

¹⁴ locis] in.   ¹⁵ quem] Aspim.

¹⁶ speculatur] Datames.

¹⁷ Pisidas] incolas Pisidiae prouinciae meridionalis
Asiae minoris. vid. Tab. III.

¹⁸ ubi] nachdem.

¹⁹ equo concitato] calcaribus ad celerius currendum
incitato, er gab dem pferde die sporen.

²⁰ vehitur] Vehi equo, curru, naue &c. notat proficisci.

²¹ ad se ferentem] actuum hoc passiu explicandum
est, pro ad se ferri.

²² Mithridati] filio Ariobarzanis satrapae. cap. 10. n. 1. C.
Cap. V. ¹ principem ducem] primarium.

² Acen misit] hoc est Ptolemaidem, Phoeniciae aut
Palaestinae urbem, portu instructam. Plinius in Phoe-
niciae descriptione V. 9. Ptolomaio, quae quondam Ace.
Strabo XVI. p. 521 litus Phoenicum enarrans post Ty-
rnum & Palaetyrum, αἴθ' οὐ Πτολεμαῖς εἰσι, μεγάλη πό-
λις, ἡν "Ακρυ φίρμαζεο πρότερον. C.

exercitu

exercitu discederet. ³ Hic, priusquam perueniret, quo erat profectus, in itinere ⁴ convenit, qui Aspim ducebant. ⁵ Qua celeritate cum magnam ² benevolentiam ⁶ regis Datames consecutus esset, non minorem inuidiam aulicorum ⁷ excepit, qui illum unum pluris, quam se omnes, fieri videbant. ⁸ quo facto cuncti ad eum opprimendum consenserunt. Haec Pandates, ⁹ gazae custos ³ regiae, amicus ¹⁰ Datami, perscripta ei mittit. in ¹¹ quibus ducet: ¹² eum ¹³ magno fore periculo, si quid ¹⁴ illo imperante in Agypto aduersi accidisset. namque eam esse consuetudinem regum, ut casus aduersos hominibus tribuant, secundos fortunae suae. ¹⁵ quo facile fieri, ut impellantur ad eorum perniciem, ¹⁶ quorum ductu res male gestae nuntientur. ¹⁷ illum ¹⁸ hoc maiore fore in discrimine, quod, quibus rex maxime obediatur, eos habeat inimicissimos. Talibus ille literis cognitis, cum iam ad exercitum Acen venisset, quod nouigorabat, ea vere scripta, desciscere a rege constituit. neque tamen quicquam fecit, quod fide

³ hic] nuntius.

⁴ conuenit] scil. eos, qui &c.

⁵ qua] ex.

⁶ regis] Artaxerxis.

⁷ inuidiam excepit] er hat sich hasß und neid auf den hals gezogen.

⁸ quo] ex. ⁹ gazae] der schatzkammer.

¹⁰ Datami] scil. factus.

¹¹ quibus] literis perscriptis.

¹² eum] Datamen. ¹³ magno] in.

¹⁴ illo] sub. ¹⁵ quo] ex.

¹⁶ quorum ductu] sub. ¹⁷ illum] sc. Datamem.

¹⁸ hoc maiore] pro eo maiore. Tursellinus de partic.

C. 78. II. 4. 5.

sua

sua esset indignum. Nam Mandroclem¹⁹ Magnetem exercitui praefecit: ipse cum suis in²⁰ Cappadociam discedit; coniunctamque huic²¹ Paphlagoniam occupat; celans,²² qua voluntate esset²³ in regem; clam cum²⁴ Ariobarzane facit amicitiam,²⁵ manum comparat, vrbes munitas suis tuendas tradit.

VI Sed haec propter hiemale tempus minus prosperae predebat. Audit, ¹ Pisidas quasdam copias aduersus se parare. filium eo Arsideum cum exercitu mittit. cadit in puelio adolescentis, proficiscitur eo pater, non ita cum magna manu, ce'ans quantum² vulnus accepisset, quod prius ad hostem peruenire cupiebat, quam de remale gesta fama ad suos perueniret: ne³ cognita filii morte animi debilitarentur militum. Quo⁴

¹⁹ Magnetem] ex Magnesia urbe oriundum. Incertum tamen ex qua, duae enim in Lydia urbes erant huius nominis, ut adparet ex Cellarii Geograph. min. c. 17. p. 160.

²⁰ Cappadociam] prouinciam orientalem in Asia minore. vid. Tab. III.

²¹ Paphlagoniam occupat] vacuam iam, ex quo Thyus, rex eius, captus fuerat. C.

²² qua voluntate] instructus esset, wie er gesinnet sey.
²³ in] erga.

²⁴ Ariobarzane] Phrygiae quondam & Lydiae praefecto, sed qui pridem ab rege defecerat, regno cuiusdam Mithridatis in ipsis locis occupato. Diodor. XV. 90. Noster supra c. 2 n.s. C.

²⁵ manum] exercitum, copias.

Cap. VI. ¹ Pisidas] incolas Pisidiae prouinciae meridionalis in Asia minore. vid. Tab. III.

² vulnus accepisset] supra Dion. cap. 6 expositum. C.

³ cognita] ex.

⁴ contenderat] wohin er sich bemühte.

contenderat,

contenderat, peruenit, ⁵ hisque locis castra ponit, ut neque circuiri ⁶ multitudine aduersariorum posset, neque impediri, quo minus ad dimicandum ⁷ manum haberet expeditam. Erat cum eo Mithrobarzanes sacer eius, praefectus equitum. Is ⁸ desperatis generi rebus ad hostes transfugit. Id Datames ⁹ vt audiuit, sensit, si in turbam exisset, ab homine tam necessario se relictum, futurum vt ceteri consilium sequerentur, ¹⁰ in vulgus edit: ¹¹ suo iussu Mithrobarzanem ⁴ profectum properfuga, quo facilius receptus interficeret hostes. quare relinquì eum non par esse, sed omnes confessim ¹² sequi. ¹³ quod si animo strenuo fecissent, futurum, Et aduersarii non possent resistere, cum ⁵ intra ballum & foris caederentur. Hac re probata exercitum educit, Mithrobarzanem persequitur. qui ¹⁴ tantum quod ad

⁵ hisque] in. ⁶ multitudine] a.

⁷ manum] copias. trouppen.

⁸ desperatis] bey den händeln, die verzweifelt schliss ausfahen.

⁹ vt] nachdem.

¹⁰ in vulgus edit] spargit rumorem: Ceterum & Polyae-nus VII. c. 21. n. 7. & Diodorus XV. 91, & Frontinus II. 7. 9 strategema idem narrant, quamquam non contra Pisidas bello, sed posteriori Diodorus & Frontinus tribuunt, quo ab regio satrapa, Atrabazo vel Autophradate, in Cappadocia impugnabatur. C.

¹¹ suo] ex. ¹² sequi] par esse.

¹³ quod] sc. vt fugerent ad hostem.

¹⁴ qui tantum quod ad hostes] Elegantissima formula MSti Ernstiani, quam Lambinus, Bosius, Gronouius tueruntur. Tantum quod valet simulac, vix, commodum, atque ita frequenter boni scriptores loeuti sunt. Cic. Ep. Fam. VII. 23 Tamum quod ex Arpinati veneram. Idem

hostes peruererat, Datames ¹⁵ signa inferri iu-
6 bet. Pisidae ¹⁶ nouare commoti, in opinionem
adducuntur, perfugas mala fide ¹⁷ composito-
que fecisse, vt recepti essent ¹⁸ maiori calamitati,
primum eos adoriuntur. Illi cum quid agere-
tur, aut quare fieret, ignorarent, coacti sunt cum
eis pugnare, ad quos transferant; ¹⁹ ab hisque
stare, quos reliquerant. ²⁰ quibus cum ²¹ neu-
tri parcerent, celeriter sunt concisi. Reliquos
Pisidas resistentes Datames inuadit: ²² primo
imperu pellit, fugientes persequitur, multos in-
terficit, castra hostium capit. ²³ Tali consilio
vno tempore & proditores perculit, & hostes pro-
fligauit: & quod ad perniciem fuerat cogitatum, id
ad salutem conuertit. ²⁴ Quo neque acutius vi-
lius imperatoris cogitatum, neque celerius fa-
ctum vsquam legimus.

Attico XV.13 extr. Hunc cum scriberem, tantum quod existi-
mabam orationem ad te esse perlatam. Velleius II. 117 Tan-
tum quod vitimam imposuerat Pannonicu & Dalmatico bello
Caesar manum, cum funestae ex Germania epistolae &c. Sue-
tonius Aug. 63 Iuliam Marcellu, tantum quod pueritum egress-
so, nuptum dedit. Plura huius scriptoris ibi Torrentius ob-
seruat, cui addas velim Gronouium ad Liv.XXXIII.4. C.

¹⁵ signa inferri] aggredi hostem. signa enim inclina-
ta s. illata in hostem denotant milites incurrentes.

¹⁶ noua] ex.

¹⁷ composito que fecisse] de industria. Terentius Phorm.
V. I. ²⁰ composito factum est. C. germ. aus einer ver-
abredung. ¹⁸ maiori] in maiorem.

¹⁹ ab his] a vel ab interdum notat locum, vbi quis
versatur, vt ab alicuius partibus stare: & sicc. l. ab his i.e.
in eorum loco vel parte.

²⁰ quibus] perfugis.

²¹ neutri] nec Pisidae, nec Datamis copiae..

²² primo] in. ²³ tali] in. ²⁴ quo] prae quo Data-
mis consilio. ab

Ab hoc tamen viro Scismas ¹ maximo natu si-VII
 Ius desciiit, ad regemque transit, & de defectio-
 ne patris ² detulit. ³ quo nuntio Artaxerxes
 commotus, quod intelligebat sibi cum viro for-
 ti ac strenuo negotium esse, qui, cum cogitasset,
 facere auderet, & prius cogitare, quam conari
 consueisset; ⁴ Autophradatem in Cappadociam
 mittit. Hic ne intrare posset ⁵ saltum, in quo
 Ciliciae portae sunt sitae, Datames praecippare
 studuit. Sed tam subito copias contrahere non
 potuit. ⁶ a qua re depulsus, cum ea ⁷ manu, ³
 quam contraxerat, locum delegit talem, ut ne-
 que circumiretur ab hostibus, neque praeteriret
 aduersarius, quin ⁸ ancipitibus locis premeretur;
 & si dimicare cum ⁹ eo vellet, non multum obes-
 se multitudo hostium suae paucitati posset.

Cap. VII. ¹ maximo natu filius] Eleganter pro eo,
 quod vulgo dicitur maximus natu ut est apud Teren-
 tiu[m] Adelph. V. 4. extr. Sic noster quoque supra, Pau-
 san. c. 5. mater magno natu. C.

² detulit] vangebracht, vorgetragen. ³ quo] ex.

⁴ Autophradatem] Hic iussu regis bello eos persequen-
 batur, qui defecerant, supra c. 2. n. 1. Idem nomen etiam
 Polyaenus habet lib. VII. c. 14. & 27, & Frontinus II. 9. C.

⁵ saltum, in quo Ciliciae portae] Plures portae Ciliciae,
 siue asperi tres aditus & per angusti, quorum una Cilicia intran-
 da est, ut Curtius ait III, 4, 7. Heic septentrionales por-
 tæ, quibus ex Cilicia in Cappadociam transitur, intelli-
 guntur, quia Autophradates in Cappadociam missus di-
 citur, utpote quam regionem una cum Paphlagonia te-
 nebat Datames. C.

⁶ a qua re depulsus] a cuius rei opportunitate impedi-
 tus, erward von seinem vortheil vertrieben. ab hat re depulsus

⁷ manu] copiis. ~~Ob viro domum nunc proponit agit~~

⁸ ancipitibus locis] a fronte & a tergo. ~~Uigilans misericordia~~

⁹ eo] Autophradate, ~~grau~~.

VIII Haec et si Autophradates videbat, tamen ¹ sta-
tuit ² congregari, quam cum tantis copiis refugere,
aut tam diu ³ uno loco sedere. Habebat barba-
gorum equitum viginti, peditum centum millia,
quos illi ⁴ Cardacas appellant. eiusdemque ge-
neris ⁵ III. funditorum. Praeterea Cappado-
cum octo, Armeniorum decem, Paphlagonum
quinque, Phrygum decem, Lydorum quinque,
⁶ Aspendiorum & Pisidarum circiter tria, Cili-
cum duo ⁷ Caspianorum totidem, ex Graecia
⁸ conductorum tria millia: ⁹ leuis armaturae
³ maximum numerum. Has aduersus copias spes
omnis consistebat Datami in se locique natura.

Cap. I. ¹ statuit] subaudi: potius, quam.

² concredi] cum Datame pugnare. ³ uno] in.

⁴ Cardacas] Vulgo Gardates monstrose: Brissonius &
Schottus Gardatas restituerunt, qui genus militum Persi-
corum sunt, quos memorauere Polybius V. c. 79. Arria-
nus Exped. Alex. II. p. 100; Vbi de moribus Persarum
Strabo agit XV f. 504. quosdam ait a pueritia adsue-
fieri, ut aestum, frigus perferant, flumen traiciant armis
non madefactis, in agro pernoctent, & silvestri fructu
vescantur. Addit, καλλιται δ' οτοι Καρδανες, απὸ κλο-
νιας τρεφόμενοι. καρδα γαρ τὸ αἰδερωδὲς καὶ πολεμι-
κὸν λέγεται. Vocantur hi Carduces, qui ex furto se alunt:
Carda enim virile & bellicum dicitur. C.

⁵ III. funditorum] supple millia ex communi. C.

⁶ Aspendiorum] Aspendus nobilis vrbis Pamphiliae ad
Eurymedontem fluuium. C.

⁷ Caspianorum totidem] Vulgo Captianorum, quam gen-
tem ignorant geographi. Andr. Schottus primum su-
spicatus est Caspianorum legendum esse, nec male, nam
Caspia gens ad Caspium mare, quos Caspianos Curtius vo-
cat IV. 12. 9, & regionem illorum Strabo XI. p. 346.
Κασπιανην. C.

⁸ conductorum] sc. mercede, um sold gedinget.

⁹ leuis] equites, die leichte reuterey.

namque

namque ¹⁰ huius partem non habebat vicesimam militum. ¹¹ Quibus fretus conflixit, aduersariorumque multa millia concidit, cum de ipsius exercitu non amplius hominum¹² mille cecidisset. quam ob caussam¹³ postero die tropaeum posuit,
¹⁴ quo loco pridie pugnatum est. Hinc cum¹⁵ ca- 4
 stra mouisset, semperque¹⁶ inferior copiis,¹⁷ supe-
 rior omnibus proeliis discederet: quod nunquam
¹⁸ manum consereret, nisi cum aduersarios lo-
 corum¹⁹ angustiis clausisset; quod perito regi-
 onum callideque cogitanti saepe accidebat; Au-
 tophradates, cum bellum²⁰ duci²¹ maiore regis
 calamitate, quam aduersariorum videret; ad pa-
 cem amicitiamque²² hortatus est, ut cum rege in
 gratiam rediret. Quam²³ ille et si fidam non fore 6
 putabat, tamen conditionem accepit, seque ad
 Artaxerxem legatos missurum dixit. Sic bel-
 lum, quod rex aduersus Datamem susceperat, se-
 datum.

Autophradates in¹ Phrygiam se recepit. At IX

¹⁰ huius] Autophradatis. ¹¹ quibus] in.

¹² hominum mille] Vide notata ad Miltiad. c. 5. n. 1.
 Adde ex Cicer. Philipp. VI. c. 5. mille nummum. C.

¹³ postero] in. ¹⁴ quo loco] pro eo loco, quo.

¹⁵ castra mouisset] das lager aufgehoben.

¹⁶ inferior copiis] pauciores habens copias.

¹⁷ superior proeliis] vincens in proeliis.

¹⁸ manum consereret] zum handgemenge kam.

¹⁹ angustiis] in.

²⁰ duci] trahi, prolongari. Dictum ad Alcibiad. c. 8. C.

²¹ maiore] cum. ²² hortatus] Datamem;

²³ ille] Datames.

Cap. IX. ¹ in Phrygiam se recepit] Ex hoc apparet Phrygiam, quae adhuc in potestate Ariobarzanis rebelis fuerat, rursus satrapiam factam, deferente forte illam

rex, quod implacabile odium² in Datamem suscepérat, postquam³ bello eo opprimi non posse & animaduertit, infidiis interficere studuit. quas ille plerasque vitauit. ⁵ sicut cum nuntiatum esset, quosdam sibi insidiari, qui in amicorum erant numero: de quibus, ⁶ quod inimici detulerant, neque credendum, neque negligendum putauit: experiri voluit, verum falsumne esset ³ relatum. Itaque eo profectus est, ⁸ quo ⁹ itinere futuras infidias dixerant. Sed ¹⁰ elegit corpore & statura simillimum sui, eique vestitum suum dedit, atque ¹¹ eo ¹² loco ire, ¹³ quo ipse ¹⁴ consueuerat, iussit. ¹⁵ Ipse autem ornatus vestitu militari inter corporis custodes iter facere coepit. ⁴ At insidiatores, postquam in eum locum agmen peruenit, decepti, ¹⁶ ordine atque vestitu, in eum faciunt impetum, qui ¹⁷ suppositus erat. Praedixerat autem his Datames, cum quibus iter faciebat, ut parati essent facere, ¹⁸ quod ipsum vidis-

Ariobarzane, cum Mithridatis regnum occupauit. Diador. XV. 90. Noster supra c. 2. n. 5. C.

² in] contra. ³ bella] in. ⁴ ille] Datames.

⁵ sicut] fecit. ⁶ quod] dieveil.

⁷ detulerant] es vorgebracht hatten.

⁸ quo] in. ⁹ itinere] via.

¹⁰ elegit corpore & statura simillimum] Eodem modo factum narrat Polyaenus lib. VII. 21. p. 4. C.

¹¹ eo] in. ¹² loco] stelle. ¹³ quo] in.

¹⁴ consueuerat] ire. ¹⁵ ipse] Datames.

¹⁶ ordine] ab.

¹⁷ qui suppositus erat] untergeschoben. Ex hac notione suppositius est. Cicero similiter Verrina ultima c. 27. ab isto actum esse, ut ille suppositus facile & libenter se illum, qui non erat, esse simularet. C.

¹⁸ quod] facere.

sent.

sent. Ipse, ut concurrentes insidiatores animad- 5
vertit, tela in eos coniecit. hoc idem cum vniuersi
fecissent, priusquam peruenirent ad eum, quem
adgredi volebant, confixi ceciderunt.

Hic tamen tam callidus vir ¹ extremo tempo- X
re captus est, ² Mithridatis Ariobarzanis filii ³ do-
lo: namque is pollicitus est ⁴ regi, se ⁵ eum inter-
fектurum, si ⁶ ei rex promitteret, vt, quodcunque
vellet, liceret impune facere: fidemque de ea re,
⁷ more Persarum, dextra dedisset. Hanc vt ac- 2
cepit, ⁸ simulat se suscepisse cum rege inimici-
tias: copias parat, & absens amicitiam cum Da-
tame facit, regis prouinciam ⁹ vexat, castella ex-
pugnat, magnas praedas capit: quarum partem
suis dispertit, partem ad Datamem mittit, ¹⁰ pari
modo complura castella ei tradit. Haec diu fa- 3
ciendo, persuasit ¹¹ homini, ¹² se ¹³ infinitum
aduersus regem suscepisse bellum; cum nihilo

Cap. X. ¹ extremo] m.

² Mithridatis Ariobarzanis filii] filii Mithridatis men-
tio facta cap. 4. extremo: patris Ariobarzanis saepe;
imprimis extremo c. 2. C.

³ dolo] in. • ⁴ regi] Artaxerxi.

⁵ eum] Datamem. ⁶ ei] Mithridati.

⁷ fidem more Persarum dextra] Tum omnium gentium
dextra fidei signum & firmamentum est (vide ad The-
mistoclem dicta c. 8. n. 4) tum praecipue Persarum.
Curtius VI. 4, 14 Nec dubitanit Alexander fidem, quo Persae
modo accipiebant, dare. Adde ibi a nobis notata ex Dio-
dor. XVI. 43. C.

⁸ simulat] Mithridates.

⁹ vexat] plaget. vid. ad Cap. IV. not. 5.

¹⁰ pari] in. ¹¹ homini] Datami.

¹² se] Mithridatem.

¹³ infinitum] magnum & diuturnum.

magis, ne¹⁴ quam suspicionem illi praebet insidiarum, neque colloquium¹⁵ eius petiuit, neque in conspectum venire studuit. Sic absens amicitiam gerebat, ut non¹⁶ beneficiis mutuis, sed odio communis, quod¹⁷ erga regem suscepserant, contineri viderentur.

XI

¹ Id cum satis se² confirmasse arbitratus est, certiorem facit Datamem, tempus esse maiores exercitus³ parari, bellum cum ipso rege suscipi. de qua re, si ei sideretur,⁴ quo loco bellet, in colloquium seniret. ⁵ Probata re, colloquendi temporis sumitur, locusque quo conueniretur. Huc Mithridates cum uno cui maximam habebat fidem, ante aliquot dies venit,⁶ compluribusque locis⁷ separatim gladios obruit, eaque loca diligenter⁸ notat. ⁹ Ipso autem colloquendi die,

¹⁴ quam] aliquam.

¹⁵ eius] Datamis.

¹⁶ beneficis] ex.

¹⁷ erga regem] Erga hoc loco est aduersus, contra. Saepe enim nostro Erga in malam partem, praeter vulgarem consuetudinem, acceptum est. Hamilcare extremo, perpetuum odium erga Romanos. Hannibale c. i. n. 3 odium paternum erga Romanos. Alcibiadē n. 4 crudelitate erga nobiles.

Cap. XI. ¹ id] Mithridatem esse amicum Datami, inimicum Artaxerxi.

² confirmasse] Datami probasse & persuassisse.

³ parari, suscipi] per graecismum infinitinus ponitur pro gerundio, pro parandi, suscipiendo.

⁴ quo] in. ⁵ probata] adprobata a Datame.

⁶ compluribusque] in.

⁷ separatim gladios obruit] Polyaenus VII. 29 in agro prorabat noctu multos gladioles, occultatos hic & illic. C.

⁸ notat] notis quibusdam signat. Polyaenus, ἐπίκειτο σημεῖον. C.

⁹ ipso] in.

¹⁰ utriusque,

¹⁰ utriusque, locum qui explorarent, atque ipsos
scrutarentur, mittunt. Deinde ipsi sunt con-
gressi. Hic cum aliquandiu in colloquio fuis-
sent, & ¹¹ diuersi discessissent, iamque procul Da-
tames abesset, Mithridates, priusquam ad suos
perueniret, ne quam suspicionem ¹² pareret, in
eundem locum reuertitur, atque ibi, ubi ¹³ telum
erat impositum, resedit, ¹⁴ ut si ¹⁵ a lassitudine
cuperet adquiescere: Datamemque reuocauit,
simulans se quiddam in colloquio esse oblitum.
Interim telum, quod latebat, protulit: nuda- ⁴
tumque vagina veste texit, ac Datami venienti ait,
digredientem se animaduertisse, locum quen-
dam, qui erat in conspectu, ad castra ponenda
esse idoneum. quem cum digito ¹⁶ monstraret, ⁵
& ¹⁷ ille consiperet, ¹⁸ auersum ferro transfixit:
priusque quam quisquam posset succurrere, in-
terfecit. Ita vir, qui multos consilio, ¹⁹ nem-

¹⁰ utriusque] Mithridates & Datames.

¹¹ diuersi] in diuersa loca. Mithridates huc, Datames
illuc. Virgilius Æn. V. v. 166 Qui diuersus abis? & lib. I.
v. 69. submersas obrue puppes,

Aut age diuersas. C.

¹² pareret] einen argwohn erwekkete.

¹³ telum] gladius sive pugio, ut ex n. 4. adparet. Nam
telum vox generale est. ¹⁴ ut si] als wenn.

¹⁵ a lassitudine cuperet adquiescere] Iungitur quiescendi
verbum cum Avel Ex. Cicero pro Mil. c. 25. urbs ab
armis conquietura. Pro Balbo c. 1 a continuis bellis &
victoriis conquieuit. Idem Attico 1. 5 ex omnibus molestis &
laboribus uno illo in loco conquiescimus. C.

¹⁶ monstraret] Mithridates. ¹⁷ ille] Datames.

¹⁸ auersum] von hinten zu.

¹⁹ neminem perfidia ceperat] Sed perfide factum. cum
fabris, quos simulato foedere a Sinopensibus acceperat,

nem perfidia ceperat, ²⁰ simulata captus est amicitia.

& contra ipsorum urbem usus est. Polyaeenus lib. VII.

21. n. 2. C.

²⁰ simulata] a.

XV.

EPAMINONDAS.

ARGUMENTVM.

1. In Epaminondae historia nihil consuetudinis Graecae praetermittendum. 2. puer musicen dicit & philosophiam: ephes palaestrae operam dat. 3. Animi in eo virtutes multae, praesertim studium audiendi, paupertatis patientia, in amicos liberalitas. 4. Abstinentia eius frustra Persico legato tentata. 5. Eloquentia arguta contra Meneclidem, 6. & contra Callistratum Atheniensem: maxime contra Spartanos. 7. Ferre & obliuisci iniurias doctus, plebiscitis obtemperat, nisi aliud communis salus postulet. 8. ob id accusatus, poenam subiturus erat, si vera mortis caussa scriberetur. 9. Imperator ad Mantineam iniustus moritur. 10. Coelibatus criminationem acute diluit: abhorret a civili victoria. Cum hoc Thebarum gloria orta fuit: cum hoc intercidit.

I E Pamnondas Polymni filius, Thebanus. De hoc priusquam scribam, haec ¹ praecipienda videntur lectoribus, ne ² alienos mores ad suis referant; neve ea, quae ipsis leuiora sunt, ³ pari modo apud ceteros ⁴ fuisse arbitrentur.
2 Scimus enim, ⁵ musicen ⁶ nostris moribus abesse

Cap. XV. ¹ haec praecipienda] docenda, rationibus explananda, quo differt ab imperandi verbo. C.

² ad suis referant] gegen ihre sitten vergleichen.

³ pari] in. ⁴ fuisse] sc. leuia.

⁵ musicen nostris moribus abesse] antiquis temporibus, non posterioribus. Macrobius Saturn. II. 10 Catoni iam cantare non seris hominis videtur. C.

a principis